

**PROGRAM CZTERDZIESTOGODZINNEGO
NABOŻEŃSTWA
10 - 12 LIPCA 2022**

BONA FIDE

BIULETYN

SANKTUARIUM ŚW. BRUNONA
W BARTOSZYCACH

Lipiec 2022

NIEDZIELA 10.07.2022

17.00. Wystawienie Najśw. Sakramentu, adoracja Różaniec
18.00. Msza Św. z nauką.

PONIEDZIAŁEK 11.07.2022

6.30 Godzinki ku czci N.M.P.
7.00 Msza Święta z nauką
8.00 Adoracji Najświętszego Sakramentu do godziny 18.00.
10.00 Msza Święta z nauką.
12.00 Anioł Pański i Różaniec
15.00 Godzina Miłosierdzia.
17.00 Droga Krzyżowa
18.00 Msza Święta z nauką.

WTOREK 12.07.2022

6.30 Godzinki ku czci N.M.P.
7.00 Msza święta.
8.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu.
9.30 Różaniec
10.00 Uroczysta Msza święta odpustowa i procesja
11.00 Wystawienie Najświętszego Sakramentu. Adoracja prywatna.
17.30 Różaniec
18.00 Msza św. z nauką

Uwaga Konkurs!

Jak się nazywał kronikarz, rówieśnik i krewny
św. Brunona, który pisał na temat naszego Patrona?

Kartkę z odpowiedzią wraz z nazwiskiem i adresem należy wrzucić do skrzynki pod chórem w świątyni. Losowanie głównej nagrody odbędzie się w niedzielę 17 lipca po Mszy świętej o godzinie 10.00.

✂ - - - - -

Konkurs wiedzy o św. Brunonie

Odpowiedź

Imię nazwisko i adres

.....

Z KART HISTORII

Od 7 czerwca 2002 r. decyzją Metropolity warmińskiego Edmunda Piszczka nasz kościół parafialny, ma status Archidiecezjalnego Sanktuarium św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu Biskupa i Męczennika. Św. Brunon jest również współpatronem Archidiecezji Warmińskiej. Ks. abp Wojciech Ziemia metropolita warmiński ustanowił rok 2009 Rokiem św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Archidiecezji Warmińskiej. W Liście Pasterskim z okazji 1000-lecia męczeńskiej śmierci św. Brunona, ogłoszonym 24 maja 2009 r. nazwał go „Bożym interpretatorem rzeczywistości”. Przypomnił również trzy charakterystyczne rysy osobowości Świętego, wynikające z uczestnictwa w prorockiej funkcji Chrystusa: „niezachwianie trwał w otrzymanej wierze; pogłębiał swoją wiarę, zwłaszcza przez życie monastyczne; stał się jej świadkiem aż do oddania życia”(...). Archidiecezjalne Uroczystości ku czci św. Brunona odbyły się w niedzielę 24 maja 2009r. w Sanktuarium św. Brunona w Bartoszycach. Uroczystej Mszy św. o godz. 12.00 przewodniczył ks. abp Wojciech Ziemia Metropolita Warmiński, zaś okolicznościowe kazanie wygłosił ks. bp Józef Wysocki, biskup pomocniczy Diecezji Elbląskiej. Ponadto Urząd Miasta Bartoszyce zorganizował w dniach 28-29 września 2009. polsko-niemieckie sympozjum historyczne Poszukiwanie śladów św. Brunona w historii

współczesności. Dzień po symposium, 30 września, w Bartoszyckim Domu Kultury odbyła się uroczysta sesja Rady Miasta, na której podjęto uchwałę dotyczącą powołania na patrona Bartoszczyków św. Brunona. Było to możliwe dzięki staraniom ks. abpa Wojciecha Ziemy i zezwoleniu udzielonemu przez odpowiednie urzędy Stolicy Świętej. Nastąpiło również uroczyste odsłonięcie pomnika tego wielkiego Apostoła Prus na skwerze przed Urzędem Miasta i Liceum Ogólnokształcącym w Bartoszykach.

MĘCZEŃSTWO TO ABSOLUTNY AKT WOLNOŚCI CZŁOWIEKA

Od samego początku w pierwotnym Kościele męczeństwo było postrzegane jako wyraz potwierdzenia prawdziwości chrześcijańskiej tożsamości. Ofiara z własnego życia stanowiła konsekwencję raz obranej drogi wiary, polegającej na naśladowaniu Jezusa Chrystusa, Śmierć, a tym bardziej taka, która zakłada męczeństwo, jest wydarzeniem determinującym całe życie człowieka, formującym jego osobistą historię. Dotyka człowieka na sposób całościowy, globalny. W jej perspektywie osoba współtworzy siebie i rozpoznaje swój byt. Dlatego też śmierci nie

Fresk z opactwa Święty Krzyż przedstawiający śmierć Brunona z Kwerfurtu

można traktować tylko i wyłącznie jako faktor biologiczny, wspólny rodzajowi ludzkiemu. W tajemnicy śmierci człowiek wierzący odkrywa, że nie należy do niej, lecz jest przeznaczony do życia. Poprzez męczeństwo zdobywa się pewność życia, odkrywa się nową drogę pokonania śmierci. Człowiek wierzący poddany niezawinionemu cierpieniu i prześladowaniom pokazuje, że bycie sprawiedliwym w oczach Boga znaczy więcej niż własne biologiczne życie. Opowiedzenie się za prawdą jest dla niego jednocześnie wkroczeniem w samo życie – wspólnotę bycia z Bogiem. Wraz ze śmiercią człowiek osiąga pewien stan ostateczności. Kończy się jego pielgrzymowanie, okres zasługiwania na wieczne życie z

Bogiem lub bez Niego. Ostateczne spotkanie ze Stwórcą w momencie śmierci dokonuje się w całkowitym otwarciu ludzkiego bytu na Byt Nieskończony w absolutnym akcie wolności. Męczennik zgadzając się na

śmierć objawia swą pełną wolność. Nie pogardza życiem, lecz je afirmuje i wskazuje na jego prawdziwe źródło. Dla niego umrzeć, to w sposób świadomy i wolny stać się w pełni sobą. Męczennik traktuje śmierć jako uprzywilejowany stan spotkania z Bogiem i podjęcia ostatecznej decyzji o zbawieniu. Autentyczna i wolna akceptacja śmierci zmierza do zjednoczenia ze Stwórcą. Człowiek sam dla siebie jest tajemnicą. W świetle wiary odkrywa w sobie obecność jeszcze większej tajemnicy, wyrażającej gotowość i otwartość na nieśmiertelność. Męczennik pragnie zanurzyć się w tej tajemnicy, którą odczytuje jako bezgraniczną miłość Boga. Dobry Ojciec oczekuje i przyjmuje męczennika tak, jak przyjął swego Jednorodzonego Syna. Tak więc w akcie męczeństwa chrześcijanin odnajduje sens swojego życia, a także klucz do samozrozumienia./ *Studia Warmińskie 47, 363-368/*

Ziarnko zboża ukryło się w spichlerzu.

Nie chciało być zasiane.

Nie chciało umrzeć.

Nie chciało być zmarnowane.

Chciało zachować własne życie.

Nie chciało zostać chlebem.

Nie chciało być zanesione na stół.

Ani poświęcone i podzielone.

Nigdy nie chciało oddać życia.

Nigdy też nie dało radości.

Pewnego dnia przyszedł wieśniak

i razem ze śmieciami

wyrzucił również ziarenko zboża.